

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.860 van 27 september 2016
in de zaak A. 212.623/XIV-35.655**

In zake : Norgue LARIDON
 woonplaats kiezend te 3010 Kessel-Lo
 Bergstraat 55

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Werk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marijke Van Reybrouck en Nicolas Bonbled
kantoor houdend te 1170 Brussel
Vorstlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 mei 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 14 maart 2014 waarbij [P. M.] met
ingang van 1 december 2013 wordt bevorderd tot adviseur klasse A3.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en
een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie
ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 mei 2016.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt in persoon, en advocaat Alexia Faes, die *loco* advocaten Marijke Van Reybrouck en Nicolas Bonbled verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is van 1 april 1992 tot 30 juni 2007 tewerkgesteld als statutair personeelslid bij het Fonds voor Arbeidsongevallen, waar hij de functie van sociaal inspecteur uitoefent. Sinds 1 juli 2007 is hij tewerkgesteld bij de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FOD WASO), eerst als projectleider bij de stafdienst ICT en vanaf 1 januari 2011 als preventieadviseur-coördinator.

P. M. wordt bij ministerieel besluit van 7 maart 2005 benoemd in de klasse A1 bij de Regie der Gebouwen, afdeling Personeel en Organisatie - Dienst Economaat, met ingang van 1 februari 2005 en met ranginneming voor bevordering vanaf 1 februari 2004. Bij koninklijk besluit van 12 oktober 2010 wordt hij op eigen verzoek met ingang van 1 september 2010 in de hoedanigheid van attaché in de klasse A1 overgeplaatst naar de FOD WASO.

3.2. Met een nota van 28 oktober 2013 deelt de Voorzitter van het directiecomité van de FOD WASO mee dat door bevordering tot de hogere klasse een betrekking van klasse A3 (titel van adviseur) te begeven is bij het Hoofdbestuur - Diensten van de Voorzitter - Directie van de aankoop en de logistiek . Het betreft meer bepaald de functie van adviseur logistiek - coördinator (generiek).

In deze nota worden de voorwaarden van bevordering tot de hogere klasse omschreven.

Daarnaast wordt er in deze nota op gewezen dat alleen rekening zal worden gehouden met de titels van de ambtenaren die hun kandidatuur hebben ingediend in de vorm en binnen de termijn voorgeschreven door artikel 72, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel. De kandidaten worden uitdrukkelijk verzocht hun aanspraken te vermelden, en dit op basis van de bij deze nota gevoegde functiebeschrijving van de te begeven betrekking en profiel van de generieke competenties.

Voorts wordt bij deze nota nog een deelnemingsformulier gevoegd dat de kandidaten dienen in te vullen en bij te voegen bij hun sollicitatiebrief. Daarin dienen de kandidaten onder meer de volgende vijf velden in te vullen: “Nuttige beroepservaring voor het uitoefenen van de functie”, “Competentieprofiel”, “Motivatie om deze functie uit te oefenen”, “Visie op de functie”, “Doelstellingen die de kandidaat wenst te bereiken in het kader van deze functie”.

Tot slot wordt ook nog een lijst bijgevoegd van de ambtenaren die tot de vacante betrekking kunnen geroepen worden.

3.3. In de als bijlage 1 bij de genoemde nota gevoegde functiebeschrijving wordt het doel van de functie adviseur logistiek - coördinator (generiek) als volgt omschreven: “De activiteiten van verschillende gespeciali-

seerde afdelingen (aankopen, patrimoniumbeheer, transport, enz.) organiseren, coördineren en superviseren ten dienste van de verschillende directies van de organisatie teneinde deze diensten optimaal te laten functioneren”. De functiebeschrijving vermeldt en omschrijft 5 resultaatgebieden, namelijk (1) “verantwoordelijke van een ondersteuningsdienst”, zijnde het ondersteunen van de andere diensten door de terugkerende taken in het logistiek domein te leiden teneinde deze diensten optimaal te laten functioneren, (2) “intern adviseur”, zijnde het analyseren van de behoeften van de andere departementen teneinde gepaste logistieke oplossingen voor te stellen en in te voeren, (3) “hiërarchisch verantwoordelijke”, zijnde het aansturen van alle afdelingen en personen die tot de dienst behoren teneinde een optimaal competentie- en prestatieniveau te verzekeren, (4) “beheerder”, zijnde het opstellen en coördineren van het operationeel actieplan en het bijhorend werkbudget teneinde de activiteiten te organiseren binnen de budgettaire grenzen en (5) “supervisor”, zijnde het controleren van het goede verloop van de verschillende administratieve procedures teneinde te verzekeren dat de activiteiten verlopen volgens de wetgeving en de reglementering. Elk van deze resultaatgebieden wordt geïllustreerd met “voorbeelden van taken”.

De functiebeschrijving vereist als technische kennis/expertise “algemene kennis met betrekking tot overheidsopdrachten”, “de activiteiten van de betrokken organisatie (FOD, instelling, enz.)”, “basiskennis inzake overheids-wetgeving”, “kennis van logistieke hulpmiddelen”.

In het generiek competentieprofiel dat als bijlage 2 bij voornoemde nota is gevoegd, worden voor deze leidinggevende functie A3 nog 18 generieke competenties aangeduid, namelijk een aantal basisprofielcompetenties, kerncompetenties en vrij aan te kiezen competenties die, telkens, worden gedefinieerd. Daarbij hoort een legende waarbij “X” staat voor “basisprofiel”, “x” voor “ondermarge”, “///” voor “bovenmarge”, “K” voor “kerncompetentie” en “*” voor “vrij te kiezen competenties”.

3.4. Op 7 november 2013 stelt P. M. zich kandidaat voor deze vacante betrekking. Bij zijn kandidaatstelling voegt hij het deelnemingsformulier toe waarin hij onder de rubriek “nuttige beroepservaring” uiteenzet sinds 2000 functies in het domein van aankoop en logistiek te hebben uitgeoefend, en dit bij de Regie der Gebouwen en bij de FOD WASO. Hij geeft daarbij onder meer aan verantwoordelijk te zijn geweest voor vijftien personen op de dienst economaat (jaarlijks budget van 1.500.000 €), waar hij instond voor het beheer en de controle. Hij heeft ook ingestaan voor het beheer en de organisatie van het onderhoudspersoneel (vierentwintig personen) en was verantwoordelijk voor het wagenpark (jaarlijks budget van 800.000 €, 218 voertuigen en tien personen). Hij is op de FOD WASO verantwoordelijke van de Cel inventaris/magazijn (zes personen). Hij stelt er mee lastenboeken op en treedt op als adviseur op het vlak van openbare aanbestedingen. Hij superviseert de Cel catering. Hij heeft meegewerkt in het kader van het project *costing out* en is contactpersoon voor *e-procurement*, *e-notification*, *e-tendering*, *e-catalogue* en *freemarket*. Onder de in het deelnemingsformulier opgenomen rubriek “competentieprofiel” legt hij onder meer uit dat hij binnen de administratieve en budgettaire beperkingen steeds heeft trachten te voorzien in middelen om doelen te bereiken, dat hij over een degelijke expertise op het gebied van overheidsopdrachten, over een lange praktijk op logistiek gebied en over een lange ervaring in het beheer van teams beschikt, dat hij kennis en beschikbare expertise steeds heeft trachten te delen met zijn medewerkers, dat hij zich onophoudelijk heeft trachten te ontwikkelen en ook zijn medewerkers hiertoe aanspoort, dat hij doorheen zijn professionele loopbaan geleerd heeft stress naar aanleiding van beperkte termijnen of van onverwachtse dringende problemen te beheren, dat hij fungeert als contactpersoon in de FOD WASO voor wat betreft een aantal informaticatools, dat hij naar aanleiding van zijn opleiding in *human resources* in staat is de ontwikkeling van zijn medewerkers aan te moedigen, dat hij zijn rol als raadgever uitoefent rekening houdend met alle informatie en dit in volledige onpartijdigheid, dat hij steeds belangstelling heeft gehad voor vernieuwingen in het domein van de logistiek, dat hij deelneemt aan verschillende opleidingen teneinde zijn competenties te verbeteren en dat hij klantgericht te werk gaat.

Op 8 november 2013 dient ook verzoeker zijn kandidatuur in met daarbij gevoegd zijn *curriculum vitae*, een certificaat van een vorige werkgever en het ingevulde deelnemingsformulier. Daarin geeft hij onder de rubriek “nuttige beroepservaring” aan bij de FOD WASO werkzaam te zijn geweest als projectleider-ICT en sinds 1 januari 2011 als diensthoofd van de interne preventiedienst. Daarnaast heeft hij zich ook enkele jaren geëngageerd als bestuurder van de vzw Restauratiefaciliteiten van de FOD WASO. Verzoeker verwijst voorts naar zijn bijgevoegde *curriculum vitae*, waarin hij een chronologisch overzicht geeft van zijn professionele loopbaan. Onder de in het deelnemingsformulier opgenomen rubriek “competentieprofiel” zet hij aan de hand van voorbeelden vanuit zijn beroepsloopbaan per competentie uiteen hoe hij die verworven acht.

Naast deze kandidatuur van verzoeker en van P. M. wordt er nog een derde kandidatuur voor de functie adviseur logistiek - coördinator (generiek) ingediend.

3.5. Tijdens zijn vergadering van 25 november 2013 onderzoekt het directiecomité de drie kandidaturen die geldig zijn ingediend. In de notulen van deze vergadering kan met betrekking tot dit onderzoek van de kandidaturen meer concreet het volgende worden gelezen:

“Een lid maakt een vergelijking tussen de kandidaten.

Wat de nuttige beroepservaring betreft voor het uitoefenen van de functie

De functie is vooral gericht op het organiseren, coördineren en superviseren van logistieke activiteiten (aankopen, patrimoniumbeheer, transport...). De heer LARIDON was voor 2011 werkzaam als projectleider-ICT en had onder meer als takenpakket het opvolgen van de ICT-contracten en het opmaken van de lastenboeken voor het aanstellen van ICT-experten. Daarnaast was hij van 2009 tot 2012 bestuurder van de vzw Restauratiefaciliteiten van de FOD. De heer [M.] is in het domein aankopen en logistiek werkzaam sinds 2000, eerst in de Regie der gebouwen en vervolgens op de FOD WASO. Hij heeft dus [over] een ruime ervaring met de te begeven functie.

(...)

Wat de resultaatgebieden van de functie betreft

De heer [M.] bewijst in zijn kandidaatsstelling dat hij een ruime ervaring heeft met verscheidene resultaatgebieden van de functie. Op de Regie der Gebouwen was hij onder meer verantwoordelijk voor de dienst econoom (jaarlijks budget 1.500.000 € en hiërarchische meerdere van 15 personen), stond hij in voor het

beheer en de organisatie van het onderhoudspersoneel (24 personen) en het wagenpark (800.000 €, 218 wagens, 10 personen). Op de FOD WASO is hij verantwoordelijk voor de Cel inventaris/magazijnbeheer (6 personen), treedt hij op als adviseur voor de diensten op het vlak van lastenboeken en openbare aanbestedingen, superviseert hij de Cel catering en coördineert hij het project 'new space'. In het kader van het federaal project 'costing out', heeft hij contacten gelegd met andere FOD's (P&O, BBC). Bovendien is hij het contactpunt voor e-procurement, e-notification, e-tendering, e-catalogue en freemarket.

De heer LARIDON heeft slechts een beperkte ervaring met de resultaatgebieden van de functie. (...)

Wat de generieke competenties betreft

(...)

Sleutelcompetenties: in team werken, servicegericht handelen, betrouwbaarheid tonen, zichzelf ontwikkelen en objectieven behalen.

De heer LARIDON is veel meer een expert dan een teambuilder: hij verdeelt goed de taken, maar investeert minder in het creëren van een groepsgevoel; hij is minder goed in het organiseren van samenwerking tussen personen. Hij handelt servicegericht, hoewel de adviezen van INTDPB soms theoretisch blijven en minder operationeel toepasbaar. Hij handelt integer en in overeenstemming met de verwachtingen van de organisatie. De heer LARIDON volgt vrijwillig bijkomende opleidingen om zich meer vaardigheden en kennis eigen te maken. Hij beschikt over de inzet en wil om resultaten te boeken.

De heer [M.] heeft een opleiding HRM genoten en brengt deze dagdagelijks in praktijk. Hij toont een grote empathie tegenover zijn klanten en stelt zeer concrete oplossingen voor die ingaan op de specifieke noden. Hij respecteert vertrouwelijkheid, is stipt in het naleven van zijn verbintenissen, geeft blijk van een grote budgettaire voorzichtigheid en ziet er op toe dat de openbare middelen zo efficiënt mogelijk worden besteed. Hij plant de eigen groei actief en volgt managementopleidingen voor leidinggevend. Hij neemt de verantwoordelijkheid op zich de gestelde objectieven correct en binnen de termijn te behalen.

Andere generieke competenties

De heer LARIDON brengt talrijke adviezen uit, maar moet nog veel ondernemen om de hiërarchische lijn te sensibiliseren voor de problematiek van welzijn op het werk. Het feit dat hij minder vaardig is in het overtuigen van zijn gesprekspartners ligt hier waarschijnlijk aan de grondslag. Hij toont organisatiebetrokkenheid, maar deze is vooral gericht op de reglementaire toepassing van de materie welzijn op het werk. De heer LARIDON aanvaardt procedures en instructies en past zich aan veranderende omstandigheden aan. Hij zoekt oplossingen binnen het toepassingsgebied van de welzijnsreglementering, maar is minder sterk in het aanbrengen van innovatieve en creatieve ideeën.

De heer LARIDON aarzelt soms om beslissingen te nemen, focust zich op processen, eerder dan op de personen die gehouden zijn deze processen toe te passen en/of aan te passen. Anderzijds stimuleert hij de verantwoordelijkheidszin bij zijn medewerkers; hij geeft hen feedback over hun functioneren.

De heer [M.] plaatst zich als adviseur op hetzelfde 'niveau' dan zijn gesprekspartners, hij heeft een luisterend oor en probeert door te onderhandelen de resultaten te bereiken die hij wenst. Hij heeft een grote betrokkenheid met de organisatie, is uitgesproken beschikbaar en hulpvaardig. De heer [M] toont respect voor anderen en heeft zich in een minimum van tijd aangepast aan zijn nieuwe werkomgeving en functie. Hij is gewend te werken met korte tijdslimieten en oplossingen te zoeken voor onverwachte, dringende problemen. Hij toont interesse voor de implementatie van nieuwe logistieke toepassingen en stelt zonder problemen minder efficiënte procedures in vraag. Hij geeft blijk van soepelheid en

flexibiliteit. De heer [M.] hakt indien nodig knopen door. Hij ondersteunt zijn medewerkers, binnen de perken van het mogelijke, en probeert de competenties van zijn medewerkers te verruimen, dit om de dienstverlening aan de gebruikers te verbeteren.

Om de hierboven uiteengezette redenen stelt het lid de volgende rangschikking voor.

1. [P. M.]
2. Norg[u]e LARIDON
3. (...)”.

Op basis van het onderzoek van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten beslist het directiecomité, eenparig en bij geheime stemming, de ambtenaren te rangschikken in de volgende orde: (1) P. M., (2) Norgue Laridon, (3) (...).

Het directiecomité beslist vervolgens, eenparig en bij geheime stemming, de volgende ambtenaren voor te dragen: (1) P. M. (2) Norgue Laridon.

3.6. Met de notificatie van 2 december 2013 wordt de door het directiecomité vastgestelde rangschikking en voordracht aan de kandidaten meegedeeld. Zij worden er op gewezen dat zij binnen tien werkdagen na de betekening een klacht mogen indienen bij het directiecomité indien zij zich benadeeld achten. Op hun verzoek kunnen zij door het directiecomité gehoord worden. Bovendien ontvangen zij het deel van de notulen van de zitting van het directiecomité betreffende het voorstel van rangschikking.

3.7. Op 15 december 2013 dient verzoeker bezwaar in tegen de “beslissing” van het directiecomité van 25 november 2013 en vraagt hij om te worden gehoord. Hij stelt een aantal persoonlijke verdiensten in de verf. Hij wijst er op de appreciatie van het directiecomité te willen kennen aangaande de visie en doelstellingen die hij voor de te begeven functie in het deelnemingsformulier heeft uitgewerkt. Hij citeert tot slot de tekst met betrekking tot de bevorderingsvoorwaarden uit de nota van 28 oktober 2013 en vraagt of bevestigd kan worden of de passage uit deze tekst “voor zover ze vóór 1 december 2004 in niveau 1/A benoemd werden” wel degelijk correct is.

3.8. Op 23 december 2013 wordt door de voorzitter van het directiecomité van de FOD WASO de goede ontvangst bevestigd van het door verzoeker ingediende bezwaar van 15 december 2013. Verzoeker wordt uitgenodigd zich aan te bieden tijdens de vergadering van het directiecomité van 13 januari 2014 waar het bezwaarschrift zal worden onderzocht. Op de vraag van verzoeker of de tekst met betrekking tot de bevorderingsvoorwaarden uit de nota van 28 oktober 2013 correct is, antwoordt de voorzitter van het directiecomité dat de bevorderingsvoorwaarden beschreven in deze nota inderdaad correct zijn en dat de verschillende kandidaturen die in aanmerking werden genomen aan deze voorwaarden voldeden.

3.9. Tijdens de vergadering van 13 januari 2014 van het directiecomité wordt verzoeker uitgenodigd om zijn klacht toe te lichten. Verzoeker voegt aan zijn bezwaarschrift een aantal elementen toe. Dit wordt als volgt uiteengezet in de notulen van deze vergadering van het directiecomité:

“Hij (lees: Verzoeker) is de mening toegedaan dat bij het voorstellen van een rangschikking, het Directiecomité de titels en verdiensten van de kandidaten moet vergelijken en op basis daarvan een voorstel formuleren. Uit de notulen blijkt volgens hem dat dit is gebeurd, maar eerder summier. Hij heeft dan ook door middel van de competentiematrix van de te begeven functie, de analyse die door het Directiecomité gemaakt werd over de verschillende kandidaten, vergeleken:

- aan de kandidaat die als eerste gerangschikt werd, werden kwaliteiten toegeschreven die overeenkomen met ‘lage’ competenties in de matrix (competenties onder de ondergrens);
- hijzelf beschikt volgens het Directiecomité over alle kerncompetenties en werd daar positief op geëvalueerd;
- een aantal van de andere competenties die over hem zijn opgenoemd behoren tot de ‘hogere’ competenties (competenties die de bovengrens overschrijden). Dat mag en is volgens hem goed om te onderzoeken, maar dan moet het ook gebeuren voor de andere kandidaat.

Het Directiecomité verwijst naar verbeterpunten wat hem betreft, maar niet voor andere kandidaten.

Hij concludeert dat de meetlat bij de evaluatie van de twee kandidaten niet dezelfde was en dat de competenties onder de ondergrens van de ene kandidaat werden vergeleken met hogere competenties die de bovengrens overschrijden van de andere kandidaat.

Hij betreurt dat de doelstellingen en de visie van de kandidaten niet beoordeeld werd. Zijn visie is ‘de klanten van DIRALO zijn alle medewerkers van de FOD’.

Deze evaluatie van doelstellingen en visie is nuttig om te doen, daar het inzicht bijbrengt in bepaalde competenties en de kans tot het bekomen van succes bij de uitoefening van de nieuwe functie verhoogt”.

Nadat verzoeker de vergadering verlaten heeft, volgt een bespreking van zijn bezwaren door het directiecomité, en wel als volgt:

“Een lid merkt op dat de heer LARIDON zich professioneel verdedigd heeft, op basis van de competentiematrix, maar dat hij alleen verwijst naar de generieke competenties, niet naar de technische competenties, die hier van essentieel belang zijn. De heer [M.], eerste gerangschikt, scoort hier beter.

Een lid stelt dat de heer LARIDON de argumentatie van het Directiecomité maar gedeeltelijk gebruikt.

Uit het onderzoek van het Directiecomité blijkt duidelijk dat op gebied van klantgerichtheid, van betrouwbaarheid en van leidinggevende capaciteiten de heer [M.] een beter geschikte kandidaat is”.

De verdere bespreking door het directiecomité wordt uitgesteld naar een volgende vergadering.

3.10. Tijdens de vergadering van 12 februari 2014 wordt met betrekking tot verzoekers bezwaar door een lid van het directiecomité gesteld dat de door hem aangehaalde argumenten niet van aard zijn om het klassement te wijzigen. Vervolgens wordt overgegaan tot stemming en beslist het directiecomité bij geheime stemming de kandidaten te rangschikken in de volgende orde: (1) P. M.(eenparig), (2) Norgue Laridon (eenparig), (3) (...).

Na geheime stemming wordt beslist de volgende ambtenaren voor te dragen: (1) P. M., (2) Norgue Laridon.

3.11. Op 27 februari 2014 deelt de voorzitter van het directiecomité aan verzoeker mee dat het directiecomité, na hem te hebben gehoord, van mening is dat zijn bezwaarschrift geen nieuwe elementen bevat die toelaten de rangschikking en de voorstellen te wijzigen en dat het bijgevolg de rangschikking en de voorstellen genomen in de zitting van 25 november 2013 behoudt. Als bijlage wordt hem tevens een kopie van de notulen van de vergaderingen van 13 januari 2014 en 12 februari 2014 bezorgd.

3.12. Bij koninklijk besluit van 14 maart 2014 wordt P. M. met ingang van 1 december 2013 bevorderd tot adviseur klasse A3. Dit koninklijk besluit, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 april 2014.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat het ministerieel besluit van 7 maart 2005 dat “slechts” bij uittreksel is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, niet is opgenomen in het administratief dossier. Hij wijst er op dat artikel 2 van dat ministerieel besluit dat uitdrukkelijk bepaalt dat de ranginneming voor bevordering van de benoemde kandidaat wordt vastgelegd op 1 februari 2004, niet in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd (zie *infra* punt 10). In zijn laatste memorie stelt hij dat “kan worden betwijfeld of stukken die de verwerende partij gebruikt maar niet zijn opgenomen in de inventarislijst of niet zijn overgemaakt aan de partijen, wel betrokken kunnen worden”.

5. Krachtens artikel 25, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State komt het aan het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat toe ambtshalve onderzoeksverrichtingen te stellen.

Te dezen heeft het bevoegde lid van het auditoraat geoordeeld dat het met het oog op het opstellen van het auditoraatsverslag vereist was het koninklijk besluit van 7 maart 2005 over te leggen voor de oplossing van het geschil. Het bestaan van het kwestieuze stuk was verzoeker bekend wat blijkt uit zijn verzoekschrift. Het werd door de verwerende partij, op verzoek van de auditeur, *in extenso* overgemaakt en vervolgens aan het proceduredossier toegevoegd. Verzoeker heeft er derhalve kennis van kunnen nemen wat hij ook – zo blijkt uit zijn laatste memorie – heeft gedaan en wat hem heeft toegelaten zijn standpunt kenbaar te maken.

6. Het ministerieel besluit van 7 maart 2005 wordt niet uit het debat geweerd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. In het eerste middel van zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van de nota van 28 oktober 2013 tot oproep van de kandidaten, en meer in het bijzonder van het punt 3 van die nota waarin de voorwaarden van bevordering tot de hogere klasse zijn vermeld. In zijn memorie van wederantwoord voert verzoeker aansluitend de schending aan van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Hij zet in zijn verzoekschrift uiteen dat P. M. niet voldeed aan de voorwaarden om tot adviseur klasse A3 te worden bevorderd. Op 1 december 2013 was deze immers geklasseerd in graad A1 en met ingang van 1 februari 2005 is hij benoemd geworden in de klasse A. Die nota van 28 oktober 2013 voorzag nochtans dat enkel ambtenaren van klasse A1 tot de klasse A3 konden worden bevorderd op voorwaarde dat zij op de datum van benoeming in klasse A3 ten minste zes jaar anciënniteit in niveau 1/A hadden en voor zover ze vóór 1 december 2004 in niveau 1/A benoemd werden. Verzoeker meent dan ook dat deze toelatingsvoorwaarden niet gerespecteerd zijn geworden bij de bevordering van P. M. in de klasse A3. Verzoeker verduidelijkt dat P. M. bij ministerieel besluit van 7 maart 2005 benoemd is geworden in de klasse A, en dit met ingang van 1 februari 2005. Bij koninklijk besluit van 12 oktober 2010 werd deze dan in dezelfde hoedanigheid en op eigen verzoek overgeplaatst naar de FOD WASO in de klasse A1, en dit met ingang van 1 september 2010. Dit betekent derhalve dat P. M. weliswaar minstens zes jaar anciënniteit had, maar hij was slechts na 30 november 2004 in niveau A benoemd. Hieruit leidt verzoeker af dat de minister P. M. niet

kon bevorderen tot adviseur klasse A3, zoals trouwens hij tijdens de hoorzitting van 13 januari 2014 heeft aangehaald en waarop het directiecomité in zijn beslissing van 12 februari 2014 niet heeft geantwoord.

In zijn memorie van wederantwoord stelt verzoeker, aansluitend bij het in zijn inleidend verzoekschrift uiteengezette eerste middel, dat de bestreden beslissing ook het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* schendt. Het bestuur en de organen die ervan afhangen zijn er namelijk toe verplicht de algemene regels die het zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan. Uit het ministerieel besluit van 7 maart 2005 houdende benoeming van P. M. in de klasse A1 leidt verzoeker af dat diens benoeming pas inging op 1 februari 2005. Het is dit besluit dat aan derden tegenwerpelijk is en boven alle andere documenten primeert. Indien dit gepubliceerd besluit fout zou zijn, *quod non*, was normaliter een *erratum* gevolgd. Verzoeker werpt op dat het administratief dossier geen enkel stuk bevat waaruit zou blijken dat de vaste benoeming van P. M. vóór 1 december 2004 zou ingaan. Voor zover de verwerende partij het nog heeft over de ranginneming, merkt verzoeker op dat de inneming van rang zowel bij werving als bij bevordering normaal gebeurt op de datum van de benoeming. Uit het ministerieel besluit van 7 maart 2005 blijkt echter niet dat de minister heeft beslist om de benoeming of de ranginneming te laten ingaan vóór 1 december 2004. De verwerende partij kan in de loop van de procedure voor de Raad van State niet inroepen dat de formulering en woordkeuze in de nota van 28 oktober 2013 niet correct zou zijn. Bij brief van 23 december 2013 heeft de Voorzitter van het directiecomité van de FOD WASO immers aan verzoeker verklaard dat de in deze nota beschreven bevorderingsvoorwaarden correct zijn. Dit impliceert volgens verzoeker dat het woord “benoemd” in die tekst wel degelijk het juiste woord is. Verzoeker wijst er op dat hij de verwerende partij nog op deze tekst heeft gewezen tijdens de hoorzitting van 13 januari 2014, doch hierop heeft het directiecomité in zijn beslissing van 12 februari 2014 niet gereageerd. Het is volgens verzoeker niet ernstig dat het bestuur zijn eigen nota, zijn eigen toelichting met betrekking tot de regelgeving en zijn standpunt in de brief van 23 december 2013 in de loop van de procedure bij de Raad van State in vraag gaat stellen. Het bestuur en de organen die

ervan afhangen zijn verplicht om de algemene regelen die het bestuur zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan. Een juridisch debat over artikel 226 van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 heeft daarom geen zin. P. M. kan bovendien geen beroep doen op de overgangsbepaling voorzien in dit artikel 226 daar hij op datum van 1 december 2004 geen vast benoemd ambtenaar was in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937.

Beoordeling

8. De verwerende partij kan niet worden gevolgd waar zij meent dat het eerste middel “omwille van het gebrek aan de uiteenzetting van een rechtsmiddel” niet-ontvankelijk is.

Hoewel met de verwerende partij kan worden vastgesteld dat verzoeker heeft nagelaten om in zijn inleidend verzoekschrift expliciet het *patere legem* - beginsel dat hij geschonden acht, te vermelden en er zich toe heeft beperkt een schending aan te voeren door de verwerende partij van de nota van 28 oktober 2013, kan redelijkerwijze niet worden betwist dat verzoeker wel degelijk de bedoeling heeft gehad, wat het eerste middel betreft, de schending aan te voeren van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* dat hij in zijn memorie van wederantwoord (wel) uitdrukkelijk benoemt. Ondanks de niet-uitdrukkelijke vermelding in het inleidend verzoekschrift van het *patere legem* - beginsel legt hij in zijn inleidend verzoekschrift op voldoende klare en duidelijke wijze uit dat de verwerende partij naar zijn oordeel haar eigen nota van 28 oktober 2013 niet heeft nageleefd. Bovendien, blijkt uit de memorie van antwoord dat de verwerende partij het eerste middel “in ondergeschikte orde” wel degelijk heeft kunnen beantwoorden, en wel in die zin zoals het volgens verzoeker moet worden begrepen. De verwerende partij is niet geschaad in haar recht van verweer.

9. De exceptie wordt verworpen.

10. In de in punt 3.2. vermelde nota van 28 oktober 2013 worden de voorwaarden van bevordering tot de hogere klasse A3 als volgt omschreven:

“Tot de klasse A3 kunnen worden bevorderd, de ambtenaren van de klasse A2 die ten minste 4 jaar anciënniteit in deze klasse hebben of de ambtenaren van klasse A2 of A1 met ten minste 6 jaar anciënniteit in niveau 1/A (voor zover ze vóór 1 december 2004 in niveau 1/A benoemd werden), op de datum van benoeming in klasse A3 (art. 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel, zoals het bij latere besluiten werd gewijzigd en art. 226 van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 betreffende de loopbaan van niveau A van het Rijkspersoneel, in afwijking van artikel 41)”.

Met de bestreden beslissing wordt de benoemde kandidaat bevorderd tot de klasse A3, en dit met ingang van 1 december 2013. Op die datum kan de benoemde kandidaat wel degelijk ten minste zes jaar anciënniteit in niveau 1/A, klasse A1 aantonen. Hij werd immers naar aanleiding van een overplaatsing bij een koninklijk besluit van 12 oktober 2010 met ingang van 1 september 2010 bij de FOD WASO tewerkgesteld in dezelfde hoedanigheid (attaché klasse A1) als deze waarin hij reeds bij ministerieel besluit van 7 maart 2005 was benoemd bij de Regie der Gebouwen (benoeming in de klasse A1). Daar deze benoeming in de klasse A1 krachtens artikel 3 van laatstgenoemd ministerieel besluit uitwerking had vanaf 1 februari 2005, moet worden besloten dat P. M. op 1 december 2013, zijnde de datum waarop de bestreden bevordering tot de klasse A3 uitwerking heeft, over ten minste zes jaar anciënniteit in niveau 1/A, klasse A1 beschikte. Dit wordt door verzoeker ook niet betwist.

Verzoeker betwist niettemin dat P. M. aan de benoemingsvoorwaarden voldoet omdat in de nota van 28 oktober 2013 bijkomend en uitdrukkelijk wordt vereist dat een benoeming in niveau 1/A vóór 1 december 2004 moet hebben plaatsgevonden. Dit is volgens verzoeker voor de benoemde kandidaat niet het geval aangezien hij slechts bij ministerieel besluit van 7 maart 2005 was benoemd in de klasse A1 en dit met ingang van 1 februari 2005. Verzoeker verliest daarbij echter uit het oog dat in de nota van 28 oktober 2013 uitdrukkelijk wordt gewezen op eensdeels artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 ‘betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel’

(hierna: koninklijk besluit van 7 augustus 1939) en anderdeels op de overgangsregeling vervat in artikel 226 van het (inmiddels bij artikel 178, 14°, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 'betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt' opgeheven) koninklijk besluit van 4 augustus 2004 'betreffende de loopbaan van niveau A van het Rijkspersoneel' (hierna: koninklijk besluit van 4 augustus 2004), in afwijking van het genoemde artikel 41.

Artikel 226, eerste lid, van het genoemde koninklijk besluit van 4 augustus 2004 bepaalt bij wijze van overgangsmaatregel - in het licht van de integratie van sommige ambtenaren in de nieuwe loopbaan naar aanleiding van de zgn. Copernicus-hervorming waarbij de ambtenaren van niveau 1 vanaf 1 december 2004 terecht zijn gekomen in een van de 5 klassen van niveau A - dat in afwijking van artikel 41, § 1, van het genoemde koninklijk besluit van 7 augustus 1939, de ambtenaren die op datum van 1 december 2004 geïntegreerd zijn in klasse A1 of A2 aan de anciënniteitsvoorwaarden voldoen om te worden bevorderd naar klasse A3 zodra ze een klasse-anciënniteit van zes jaar hebben, die volgt uit de anciënniteit in klassen A1 en A2 alsook die volgt uit de toepassing van artikel 216, § 2 van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004.

Laatstgenoemd artikel 216, § 2, van datzelfde (inmiddels opgeheven) koninklijk besluit voorziet eensdeels dat de klasse-anciënniteit van de ambtenaren, benoemd - zoals de benoemde kandidaat - in toepassing van § 1 van diezelfde bepaling, gelijk is aan de graadanciënniteit welke verkregen was op 1 december 2004 in de graad waarvan ze titularis waren of in een andere graad van hetzelfde niveau en van dezelfde rang en, anderdeels, dat de anciënniteit verkregen in niveau 1 wordt geacht verkregen te zijn in niveau A. Hieruit volgt te dezen dat de benoemde kandidaat op de datum van uitwerking van de bestreden beslissing waarbij hij wordt bevorderd tot de klasse A3, namelijk op 1 december 2013, wel degelijk aan de voorwaarden voldeed om te kunnen worden bevorderd naar klasse A3. Immers, hoewel zijn benoeming in de klasse A1 met het ministerieel besluit van 7 maart 2005 slechts uitwerking had vanaf 1 februari 2005, wordt in

artikel 2 van datzelfde ministerieel besluit uitdrukkelijk bepaald dat de ranginneming voor bevordering wordt vastgelegd op 1 februari 2004, datum die zich situeert vóór 1 december 2004.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat inneming van rang diende te gebeuren op de datum van de benoeming zoals dat gebruikelijk is. Evenmin kan verzoeker worden bijgetreden waar hij in zijn memorie van wederantwoord beweert dat uit het ministerieel besluit van 7 maart 2005 niet zou blijken dat de minister heeft beslist om de ranginneming te laten ingaan vóór 1 december 2004. Integendeel, artikel 2 van het ministerieel besluit van 7 maart 2005 bepaalt uitdrukkelijk dat de ranginneming voor bevordering wordt vastgelegd op 1 februari 2004. Dat dit als dusdanig niet mede is vermeld bij de bekendmaking van dit ministerieel besluit in het Belgisch Staatsblad van 30 maart 2005, doet daaraan geen afbreuk. Dit ministerieel besluit werd “slechts” bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad zodat de vermelding dat de ranginneming voor bevordering niet noodzakelijk is. Artikel 56, § 1, vierde lid, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken bepaalt dat de tweetalige koninklijke en ministeriële besluiten, die geen belang hebben voor de meerderheid van de burgers, bij uittreksel mogen worden bekendgemaakt of het voorwerp mogen zijn van een eenvoudige vermelding in het Belgisch Staatsblad en dat, wanneer hun bekendmaking geen openbaar nut heeft, daarvan mag worden afgezien. Weliswaar bepaalt die wet niet wat onder “karakter van openbaar nut” moet worden verstaan; het is echter een vast gebruik dat benoemingen van ambtenaren van het Rijkspersoneel van niveau 1/A bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt. Dit vast gebruik wijst er op dat de bekendmaking van zulke besluiten naar het oordeel van het bestuur een karakter van openbaar nut vertoont. Er kan niet worden ingezien, minstens toont verzoeker niet aan of maakt hij afdoende aannemelijk dat zulk een benoemingsbesluit de algemeenheid van de burgers aanbelangt en om die reden *in extenso* in het Belgisch Staatsblad moest worden bekendgemaakt.

Verzoekers verweer in zijn laatste memorie, namelijk dat het onterecht is indien “enkel” rekening wordt gehouden met de passage in de nota van 28 oktober 2013 die hij aanziet als “een ondergeschikte tekst” (“Het betreft ook een passage die de paragraaf afsluit en tussen haakjes staat”) en waarin is gewezen op (de toepassing van) artikel 226 van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004. Hij houdt voor dat op die wijze de “bevorderingsvoorwaarden zoals ze zijn geformuleerd in de tekst van de nota zelf niet worden afgetoetst”. Dit verweer mist echter zowel feitelijke als juridische grondslag. Er moet immers worden beklemtoond dat het de in artikel 226 van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 uiteengezette reglementaire voorwaarden zijn waaraan de directieraad de ingediende kandidaatstelling van de kandidaten moest toetsen. Het gegeven dat de nota van 28 oktober 2013 een vereenvoudigde weergave van én (bovendien) een uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 226 bevat, doet daaraan geen afbreuk, wel integendeel. Overigens, te dezen zijn de reglementaire bevorderingsvoorwaarden door de verwerende partij wel degelijk op correcte wijze afgetoetst, onder het rechterlijk toezicht van de Raad van State.

11. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, daar de bestreden beslissing is gesteund op een advies van het directiecomité dat deze beginselen schendt.

In zijn memorie van wederantwoord haalt verzoeker ook nog de schending aan van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* (zie *infra* punt 15).

Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten door het directiecomité “vrij summier” is gebeurd. De kandidaten zijn niet op dezelfde (generieke) competenties geëvalueerd: bepaalde competenties werden wel voor de ene maar niet voor de andere kandidaat geanalyseerd, niet alle in de deelnemingsformulieren opgenomen en door het directiecomité gevraagde argumenten werden bij de beoordeling in rekening gebracht, de in de beslissing opgenomen titels werden onvoldoende getoetst en, tot slot, werden niet alle voor de functie vereiste technische competenties door het directiecomité geïdentificeerd en voor weging in aanmerking gebracht. Nochtans dienden de kandidaten een aantal argumenten in het deelnemingsformulier aan te reiken, namelijk beschikken over nuttige beroepservaring voor het uitoefenen van de functie, beantwoorden aan het competentieprofiel (achttien generieke competenties en vier technische competenties), motivatie om de in te vullen functie uit te oefenen, evenals het verlenen van een visie op de functie en het aanreiken van de doelstellingen die de kandidaat wenst te bereiken in het kader van deze functie. Uit analyse blijkt volgens verzoeker dat zijn technische en generieke competenties deze van de benoemde kandidaat overtreffen.

Wat de summiere en zelfs onvolledige vergelijking van titels en verdiensten betreft, zet verzoeker uiteen dat niet alle vereiste generieke competenties werden geanalyseerd en de vergelijking niet gebeurde aan de hand van dezelfde competenties. Verzoeker legt uit dat ten aanzien van P. M. een aantal competenties onder de ondergrens werden opgesomd, zoals deze van “actief luisteren” die enkel bij de benoemde kandidaat werd geëvalueerd. Verzoeker stelt zelf te voldoen aan alle kerncompetenties. Ten aanzien van hemzelf werden een aantal competenties boven de bovengrens geëvalueerd, zoals deze van “bouwen aan teams” die enkel bij hemzelf werd geëvalueerd. Kortom, de kandidaten werden niet vergeleken op basis van dezelfde criteria (competenties) hoewel een objectieve analyse een vergelijking, per competentie, van elke kandidaat inhoudt. Verzoeker werd geëvalueerd in zijn hoedanigheid als preventieadviseur-coördinator (A3), P. M. in zijn functie A1 attaché bij de

logistieke dienst. Verzoeker meent dat hijzelf duidelijk voor hogere competenties (positief) werd geëvalueerd.

Voorts meent verzoeker dat bij de evaluatie niet alle in het deelnemingsformulier gevraagde argumenten van de kandidaten in de weegschaal zijn gelegd, namelijk hun doelstellingen voor en visie op de functie. Verzoeker acht de in het deelnemingsformulier gevraagde “visie op de functie” en “doelstellingen die de kandidaat wenst te bereiken in het kader van deze functie” nochtans relevant en nuttig, aangezien de kandidaten hierdoor nog beter voor de openstaande functie kunnen worden geëvalueerd. Het directiecomité heeft dit evenwel niet geanalyseerd. Deze argumenten van de kandidaten werden met andere woorden niet gebruikt in het kader van de onderhavige bevorderingsprocedure, wat door verzoeker bij het directiecomité werd aangehaald tijdens de hoorzitting van 13 januari 2014 doch niet werd beantwoord door het directiecomité in zijn beslissing van 12 februari 2014.

De vier in de functiebeschrijving vereiste technische competenties (“algemene kennis met betrekking tot overheidsopdrachten”, “de activiteiten van de betrokken organisatie (FOD, instelling, enz.)”, “basiskennis inzake overheidswetgeving” en “kennis van logistieke hulpmiddelen”) zijn volgens verzoeker te beperkt en beantwoorden niet aan de technische competenties die kunnen worden verwacht voor de functie van adviseur logistiek - coördinator (generiek). Met andere woorden, niet alle voor de functie vereiste technische competenties werden geïdentificeerd door het directiecomité en voor weging in aanmerking gebracht. Verzoeker zet uiteen dat in de federale cartografie binnen het vakdomein “logistiek” op niveau van adviseur A3 de volgende vijf functies zijn voorzien: (1) adviseur logistiek - coördinator (generiek), (2) adviseur aankopen - coördinator, (3) adviseur ondersteuning - coördinator, (4) adviseur overheidsopdrachten - coördinator en (5) adviseur gebouwen en materieel - coördinator. Dit betekent volgens verzoeker dat de door het directiecomité opengestelde generieke functie van adviseur Logistiek in één functie (tevens) de hiervoor onder (2) tot (5) genoemde gespecialiseerde functies omsluit. De inhoud

ervan omvat namelijk zowel overheidsopdrachten, gebouwbeheer, ondersteuning en aankopen. Deze functie vereist de technische kwalificaties voor zowel het uitvoeren van aankopen, overheidsopdrachten, ondersteuning en gebouwbeheer. Technische competenties vertegenwoordigen namelijk alle theoretische en/of praktische kennis, nodig om een functie uit te oefenen. Voor de te begeven functie had het directiecomité ook technische competenties moeten eisen op het vlak van balansanalyse, algemene technieken, informatica, recht, kwaliteits- en procesbeheersing, veiligheid, financiën, ... Een adviseur “logistiek” met een ruime technische, economische en juridische achtergrond is voor een organisatie een verrijking. Verzoeker verwijt aan het directiecomité dat het niet alle nodige technische competenties in de oproepingsbrief heeft opgenomen en afgetoetst bij de kandidaten.

Wat de generieke competenties betreft stelt verzoeker dat zijn generieke competenties deze van de benoemde kandidaat overtreffen. Hij wijst er op dat de voor de functie vereiste generieke competenties (in totaal 18) bestaan uit (1) vijf kerncompetenties, (2) twee competenties in de ondermarge, (3) vier basiscompetenties, (4) drie competenties in de bovenmarge en (5) vier vrije competenties. Hoewel aldus in totaal achttien competenties moeten worden vergeleken, heeft het directiecomité slechts op basis van drie competenties geoordeeld. Bovendien, worden geen elementen aangereikt waaruit zou blijken dat verzoeker minder betrouwbaar zou zijn, minder klantgericht of over minder leidinggevende capaciteiten zou beschikken. Wat de betrouwbaarheid betreft, merkt verzoeker op dat hij door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid werd aangeduid als informatieveiligheidsconsulent voor het Fonds voor Arbeidsongevallen en dat hij jaren secretaris was van het technisch comité voor de preventie binnen het Fonds voor Arbeidsongevallen. Thans is hij preventieadviseur binnen de FOD WASO. Dit zijn allemaal functies waarvoor een hoog niveau van integriteit wordt verwacht. Wat de leidinggevende capaciteiten betreft, is het zo dat verzoeker leiding geeft aan vier medewerkers van universitair niveau met ruime ervaring, drie in dezelfde klasse (A2) en één in een hogere klasse (A3) dan verzoeker zelf. Wat de klantgerichtheid betreft, beaamt het directiecomité dat

verzoeker de objectieven behaalt, dat hij beschikt over de inzet en de wil om resultaten te boeken en dat hij servicegericht handelt. Bovendien blijkt dat verzoeker voor de vereiste competenties positief, of alleszins niet negatief werd beoordeeld door het directiecomité.

Ook de technische competenties van verzoeker overtreffen deze van de benoemde kandidaat. Wat aankoop en logistiek betreft, wijst verzoeker er op dat hij regelmatig werd geconsulteerd door het voormalige directiehoofd, wat aantoont dat zijn inzichten en technische competenties geapprecieerd werden. Hij werd onder meer gevraagd voor de evaluatie van de inschrijvers van overheidsopdrachten, de keuze van specifieke informaticasoftware, de controle op de boekhouding van de vzw (lees: vzw Restauratiefaciliteiten), ... Op zijn voordracht werden beleidssturingen getroffen voor de vzw, zoals het ontwikkelen van een voorraadbeheersysteem. Zijn andere taken hebben hieronder niet geleden. Al moeten volgens verzoeker de technische competenties breder zijn dan deze die door het directiecomité werden vereist, kan het niet worden betwist dat hij over de in de nota van 28 oktober 2013 opgenomen technische competenties beschikt. Het directiecomité heeft namelijk beaamd dat hij op technisch vlak een expert is. Met betrekking tot overheidswetgeving en overheidsopdrachten heeft hij opleidingen gevolgd. Hierin heeft hij ook ervaring. Als preventieadviseur-coördinator en gewezen ICT-er heeft hij een ruime kennis van en voeling met de organisatie, de software en de logistieke hulpmiddelen. Hij heeft ook meerdere academische diploma's. Het verschil dat verzoeker meent te kunnen maken ten opzichte van de benoemde kandidaat is precies gelegen in de andere technische competenties die volgens hem even noodzakelijk zijn voor de functie van adviseur logistiek - coördinator (generiek). Verzoeker merkt nog op dat hij een ruimere ervaring heeft als statutair ambtenaar van niveau A binnen de federale overheid doordat hij er sinds 1992 is tewerkgesteld, terwijl de benoemde kandidaat pas sinds 2000 ervaring heeft opgedaan binnen de Regie der Gebouwen.

Tot slot, doet verzoeker gelden dat de in de bestreden beslissing opgenomen titels van de benoemde kandidaat onvoldoende werden getoetst. De

door de benoemde kandidaat ingeroepen ervaring en feiten werden zonder meer voor waar aangenomen en niet getoetst. Diens ingeroepen ervaringen en verantwoordelijkheden zijn nochtans niet deze die de entourage rondom hem heeft ervaren met betrekking tot bijvoorbeeld het project “New Space”. Verzoeker vraagt naar het aandeel van betrokkene in de coördinatiewerken, naar diens aandeel in de opmaak van het lastenboek voor de verhuis en naar diens aandeel in de aanpak van de verhuis. Verzoeker vraagt zich ook af of de door de benoemde kandidaat voorgehouden ervaring binnen de Regie der Gebouwen juist is voorgesteld en werd gestaafd met documenten. Wat de catering betreft, merkt hij op dat via zijn sturing en in overleg met het vorige diensthoofd een elektronisch voorraadsysteem voor de cafetaria werd geïmplementeerd en dat de financiële rapporten voor de vzw door hem werden gecontroleerd en voorgesteld aan de Raad. Begrotingsvoorstellen werden in overleg met het voormalige diensthoofd door hem voorgedragen aan de beheerraad. Hoewel de benoemde kandidaat naar het oordeel van het directiecomité zijn eigen groei actief plant, is volgens verzoeker een gestadige groei niet vast te stellen in het overzicht van diens professionele verantwoordelijkheden. Verzoeker geeft vervolgens nog een kort overzicht van zijn professionele carrière en van enkele voor de functie relevante verdiensten.

13. In zijn wel zeer uitgesponnen memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker grotendeels zijn eerdere argumenten.

Hij meent dat de verwerende partij over onvoldoende elementen beschikt om haar beslissing te motiveren en verwijt haar dat zij nieuwe, aanvullende elementen toevoegt in haar memorie van antwoord.

Hij herhaalt dat de vergelijking van de titels en verdiensten onvolledig is. De kandidaten werden niet vergeleken in functie van de eerder vastgestelde criteria. De technische competenties werden niet vergeleken. De motivering van de beslissing is niet gebaseerd op een degelijke vergelijking van de competenties van de kandidaten hoewel een geldige motivering vereist, na

vergelijking van de kandidaten in functie van eerder bepaalde criteria, dat het directiecomité in zijn beoordeling van een kandidaat de diverse criteria herneemt en de redenen uiteenzet waarom de andere kandidaten niet werden weerhouden.

Wat de achttien generieke competenties betreft die door de verwerende partij eerder in haar nota van 28 oktober 2013 werden bepaald doch niet systematisch voor beide kandidaten werden geanalyseerd, voegt hij toe dat voor de ene kandidaat eerder lage competenties werden gemeten terwijl voor de andere kandidaat eerder hogere competenties werden gemeten. Bepaalde competenties werden wel geanalyseerd voor de ene kandidaat maar niet voor de andere kandidaat. Hij haalt aan dat op die wijze het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* werd geschonden. Verzoeker wijst er op dat op basis van de analyse van het directiecomité en gezien zijn eigen bijgevoegde opmerkingen, het profiel van beide kandidaten “grafisch kan worden weergegeven in de competentiematrix” wat hij doet en als stuk bijbrengt. Bij de opmaak van het profiel wordt ook rekening gehouden met de hiërarchie van de competenties. Wanneer het resultaat van deze analyse grafisch wordt weergegeven, blijkt niet dat P. M. een betere kandidaat is.

Wat de technische competenties betreft, reikt de verwerende partij dan weer geen elementen aan om haar beslissing te motiveren. Zo blijkt namelijk uit het proces-verbaal van de vergadering van het directiecomité van 25 november 2013 dat louter een vergelijking werd gemaakt op basis van beroepservaring, resultaatgebieden en generieke competenties zonder dat de technische competenties aan bod zijn gekomen. Tijdens de vergadering van 13 januari 2014 maakt één lid van het directiecomité wel een opmerking met betrekking tot de vergelijking van de technische competenties. Deze korte vermelding is het enige moment waarbij een evaluatie wordt gedaan over de technische competenties van de kandidaten. Zulk een loutere vermelding door een lid van het directiecomité dat de benoemde kandidaat “beter scoort” voor de technische competenties is een weinig afdoende motivering. Op het vlak van de technische competenties, is het onderzoek van het directiecomité niet grondig en niet zorgvuldig gebeurd en is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

De verwerende partij heeft dat volgens verzoeker ingezien en is daarom in haar memorie van antwoord op zoek gegaan naar elementen om de technische competenties van P. M. (alsnog) in de verf te zetten. Hij herhaalt dat zijn inzichten en technische competenties alvast toereikend zijn voor de functie, dat deze werden geapprecieerd en hij minstens over de vier gevraagde technische competenties beschikt. In tegenstelling tot de in het deelnemingsformulier opgenomen lijst van diploma's en vormingen van verzoeker, is in het administratief dossier geen sprake van diploma's en vormingen van de benoemde kandidaat. Het motief dat de technische competenties van die laatste hoger moeten worden beoordeeld is dus al evenmin deugdelijk.

De motivering van het directiecomité vertoont ernstige gebreken op het vlak van een correcte weergave van de nuttige beroepservaring en resultaatgebieden. Het directiecomité laat een ruime en belangrijke ervaring voor de benoemde kandidaat uitschijnen terwijl uit de rechtvaardigingsstukken blijkt dat diens rol en verantwoordelijkheid substantieel beperkter was. De door de benoemde kandidaat in zijn deelnemingsformulier aangehaalde verdiensten zijn trouwens vaag en worden niet gestaafd.

Verzoeker verwijt de verwerende partij dat zij “nieuwe documenten in de loop van de procedure voor de Raad van State toevoegt aan het administratief dossier”. Deze documenten halen de motivering van het directiecomité onderuit alsook de door de benoemde kandidaat in zijn deelnemingsformulier ingeroepen verdiensten. Verzoeker geeft ter adstructie vijf voorbeelden. Zo bevat, samengevat, (1) de presentatie van het directiecomité ernstige gebreken op het vlak van de correcte weergave van de resultaatgebieden. Het laat namelijk een ruime en belangrijke ervaring en verantwoordelijkheid uitschijnen voor P. M. terwijl uit de stukken blijkt dat deze verantwoordelijkheid substantieel beperkter was in de tijd (twee jaar in plaats van tien jaar). (2) Uit de door de verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde brief van 17 juni 2009 van de administrateur-generaal van de Regie der Gebouwen blijkt dat P. M. pas op 1 juni 2009 als waarnemend diensthoofd (A1 - attaché) van de logistieke diensten werd

aangeduid. Zo komt “een volledig ander verhaal naar boven” op het vlak van de verantwoordelijkheden wat de daaraan voorafgaande periode betreft. De verantwoordelijkheden van P. M. binnen de Regie der Gebouwen voor de periode van 2000 tot en met 2009 moeten derhalve worden gerelativeerd zodat aan de beroepservaring en resultaatgebieden van betrokkene in de motivering van het directiecomité te veel gewicht werd gegeven dan werkelijk verdiend. Dit voornoemde “nieuwe document” trekt diens beroepservaring zoals opgenomen in het advies van het directiecomité namelijk in twijfel. (3) Met betrekking tot de vraag naar het aandeel van P. M. in de coördinatiewerken voor het project “New Space” stelt verzoeker dat de motivering van het directiecomité niet correct is. Bronnen beamen volgens verzoeker namelijk dat een ander persoon de projectcoördinatie op zich nam en niet de benoemde kandidaat. (4) Wat de catering betreft, herhaalt verzoeker integraal zijn argumentatie uit zijn inleidend verzoekschrift. (5) Wat de planning van P. M. van zijn eigen groei betreft, vraagt verzoeker duidelijkheid waarom na twee maand de minister met ingang van 1 mei 2008 de toekenning van een “vergoeding” aan de benoemde kandidaat heeft stopgezet. Dit is volgens verzoeker een belangrijk feit dat de vaststelling van het directiecomité tegenspreekt. Kortom, met de voornoemde vijf voorbeelden meent verzoeker te hebben aangetoond dat de motivering van het voorstel van het directiecomité de tegenkandidaten niet toeliet om de redenen te begrijpen waarom werd gekozen voor de benoemde kandidaat. Deze motivering bevat immers manifest foutieve elementen en is niet exact, waardoor zij wordt ontkracht. Dat de verwerende partij aan het administratief dossier aanvullende elementen heeft toegevoegd, geeft volgens verzoeker ervan blijk dat het preliminair onderzoek door het directiecomité heeft gefaald. Het onderzoek van het directiecomité is niet grondig en zorgvuldig geschied en het bestreden besluit is niet deugdelijk en afdoende gemotiveerd, wat de verwerende partij ook heeft ingezien doordat zij in haar memorie van antwoord nog op zoek is gegaan naar elementen om de technische competenties van de benoemde kandidaat in de verf te zetten. Er wordt voorgehouden dat hij al vanaf 1997 werkzaam was bij de Regie der Gebouwen en daarvoor bij een vzw. Deze nieuwe elementen worden niet gestaafd, waren niet opgenomen in het deelnemingsformulier van de betrokkene en maakten “geen deel

uit van het administratief dossier op het moment van de beslissing”. De verwerende partij tracht de technische competenties van de benoemde kandidaat via een bizarre bewijsvoering aan te tonen aan de hand van een kopie uit een programmaboekje van de master “licence en sciences du travail”. Ook wordt de gecertificeerde opleiding van betrokkene nog ingeroepen, terwijl deze in zijn deelnemingsformulier geen lijst heeft gemaakt van de opleidingen relevant voor de functie, iets wat verzoeker in zijn deelnemingsformulier wél heeft gedaan. Het is voor verzoeker dan ook duidelijk dat de verwerende partij onvoldoende elementen heeft om haar beslissing te motiveren nu zij na het nemen ervan nog op zoek is gegaan naar elementen ter motivering ervan.

14. In zijn laatste memorie herhaalt verzoeker zijn eerdere argumenten. Hij stelt dat het niet volstaat, zoals de verwerende partij in antwoord op zijn bezwaarschrift doet, om tijdens de zitting van het directiecomité van 13 januari 2014 met betrekking tot de vergelijking van de technische competenties te vermelden dat de benoemde kandidaat op dat vlak beter scoort. Hij leidt daaruit af dat de vergelijking van de technische titels en verdiensten van de kandidaten niet is gebeurd. Hij herhaalt dat de in de functieomschrijving opgenomen technische competenties volgens hem “te beperkt” zijn. Volgens hem houdt de functie ILO0002 die door de verwerende partij werd opengesteld zowel overheidsopdrachten, gebouwenbeheer, ondersteuning en aankopen in zodat “al die technische kwalificaties zijn vereist”. Hij stelt dat het niet abnormaal zou zijn voor zulke functie technische competenties zoals bouwtechnieken, materialen, boekhouden, burgerlijk recht, handelsrecht, verzekeringsrecht, preventie en veiligheid, informatica, ingenieurstechnieken te eisen en te vergelijken. Zijn technische competenties zoals uiteengezet in zijn deelnemingsformulier overtreffen ruim deze van de benoemde kandidaat. Wat de vergelijking van de generieke competenties betreft, herhaalt hij dat er geen systematische, grondige en volledige vergelijking op dat vlak heeft plaats gevonden, dat zijn generieke competenties die van de benoemde kandidaat “ruim overtreffen” precies omdat er, wat hem betreft, meer sleutelcompetenties positief zijn geëvalueerd. Zo werd bijvoorbeeld “omgaan met informatie” enkel in zijn hoofde geëvalueerd. Hij

herhaalt dat het vermogen van de kandidaten om een visie te ontwikkelen of om doelstellingen uit te schrijven, onvoldoende zijn vergeleken, dat de titels van de benoemde kandidaat onvoldoende zijn getoetst op het vlak van zijn ervaring met de resultaatgebieden en dat diens ervaring moet worden gerelativeerd. Hij verwijst daartoe opnieuw naar het project “New Space”. Hij herhaalt zijn verwijt dat de verwerende partij na de bestreden beslissing, namelijk in haar memorie van antwoord nog op zoek is gegaan naar elementen om deze beslissing te schragen en nieuwe stukken aan het dossier heeft toegevoegd waarbij die nieuwe stukken volgens verzoeker meer vragen oproepen en een totaal ander beeld geven aan de ervaring en verdiensten van de benoemde kandidaat. Tot slot, herhaalt hij dat hij over meer universitaire diploma’s beschikt die hij, anders dan de benoemde kandidaat, in zijn deelnemingsformulier had vermeld doch waarmee de verwerende partij geen rekening hield.

Beoordeling

15. Verzoeker voert, wat dit tweede middel betreft - naast de schending van het gelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel - voor het eerst in zijn memorie van wederantwoord ook een schending aan van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*. In wezen formuleert hij aldus een nieuw middel(onderdeel). Uit het tweede middel zoals verzoeker dat in zijn inleidend verzoekschrift heeft uiteengezet, kan niet als dusdanig worden afgeleid dat verzoeker ook dit beginsel geschonden acht of dat het in zijn bedoeling lag, wat de vergelijking van de kandidaten betreft, ook de schending van het *patere legem*- beginsel aan te voeren.

Er kan niet worden ingezien en verzoeker toont niet aan of maakt aannemelijk waarom hij dit niet eerder had kunnen doen, namelijk in zijn inleidend verzoekschrift. Dit nieuwe middelonderdeel is niet ontvankelijk.

16. De door de bestreden beslissing van 14 maart 2014 gedane benoeming (bevordering) is een benoeming (bevordering) naar keuze in een openbaar ambt.

Het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in openbare ambten, krachtens hetwelk ieder burger gelijke toegang heeft tot de openbare ambten, houdt in dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moeten worden onderzocht en vergeleken, en dit op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria. Het vergelijken van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten betekent dat ze tegen elkaar worden afgezet om de gelijkenissen en de verschillen te doen uitkomen, inzonderheid in het licht van het te verlenen ambt. De overheid beschikt daarbij over een ruime discretionaire bevoegdheid, die echter de redelijkheid als grens heeft. Op grond van deze discretionaire bevoegdheid kan zij de beoordelingscriteria en het gewicht dat aan de verschillende criteria gehecht moet worden, bepalen. De Raad van State mag zich desbetreffend niet in de plaats van de overheid stellen, door bijvoorbeeld te overwegen dat één criterium als doorslaggevend moet worden beschouwd. De Raad van State is slechts bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de benoemende overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

17. De bestreden beslissing verwijst, wat de vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten betreft, naar de motieven die het directiecomité heeft geformuleerd in zijn voorstel van bevordering van 25 november 2013. In de notulen van de vergadering van het directiecomité van 25 november 2013 wordt in eerste instantie de nuttige beroepservaring van de verschillende kandidaten nagegaan, en dit op basis van de argumenten die door de kandidaten in het door hen ingevulde deelnemingsformulier zijn aangegeven. Op basis van die argumenten zijn de verschillende kandidaturen door het directiecomité getoetst aan de vijf in de functiebeschrijving opgenomen

resultaatgebieden (zie punt 3.3.). Uit de gegevens die de benoemde kandidaat vermeldt in zijn deelnemingsformulier onder “nuttige beroepservaring voor het uitoefenen van de functie” blijkt dat daarin de resultaatgebieden, zoals omschreven in de functiebeschrijving, ruimschoots aan bod zijn gekomen en dat dit minder het geval is voor wat verzoeker daaronder in zijn deelnemingsformulier en in zijn *curriculum vitae* heeft vermeld. Het directiecomité heeft daaruit in redelijkheid kunnen afleiden dat verzoeker een beperkte ervaring heeft met de resultaatgebieden van de functie en dat de benoemde kandidaat een ruime ervaring heeft met verscheidene resultaatgebieden van de te begeven functie, wat verder wordt uitgelegd in de notulen van deze vergadering van het directiecomité. Daarin wordt immers aangegeven aan welke resultaatgebieden de benoemde kandidaat beantwoordt. Uit die motivering van het directiecomité, gebaseerd op de door P. M. in zijn deelnemingsformulier aangehaalde “nuttige ervaring”, kan zonder enige twijfel worden afgeleid dat de betrokkenen beantwoordt aan het resultaatgebied “verantwoordelijke van een ondersteuningsdienst”, “intern adviseur”, “hiërarchisch verantwoordelijke”, “beheerder” en “supervisor”. Er heeft wel degelijk een vergelijking van beide kandidaten plaatsgevonden, en dit aan de hand van criteria die gesteund zijn op de resultaatgebieden uit de functiebeschrijving. Het kan dan ook bezwaarlijk worden ontkend dat beide kandidaten op basis van dezelfde criteria zijn vergeleken. Deze vooraf vastgelegde en in de functiebeschrijving opgenomen resultaatgebieden maken objectieve, redelijke en pertinente criteria uit op basis waarvan de titels en verdiensten van de kandidaten kunnen worden vergeleken. Uit deze vergelijking, die bezwaarlijk onvolledig kan worden genoemd, is gebleken dat P. M. zich onderscheidt van verzoeker doordat eerstgenoemde aan de hand van zijn argumentatie in zijn deelnemingsformulier heeft aangetoond dat hij over een ruimere ervaring met de verscheidene resultaatgebieden van de functie beschikt dan verzoeker.

Verzoekers argument dat de door de benoemde kandidaat in zijn deelnemingsformulier ingeroepen ervaring kan worden betwijfeld en dat het directiecomité deze onterecht zonder meer voor waar heeft aangenomen bij het onderzoek van de kandidaturen, kan niet worden bijgetreden. In een

bevorderingsprocedure zoals de onderhavige kan de overheid bij haar vergelijkend onderzoek van de verschillende kandidaten wel degelijk steunen op de titels en verdiensten van de kandidaten zoals zij die zelf hebben uiteengezet in hun kandidaatstelling, tenzij deze manifest onjuist blijken te zijn. Het getuigt namelijk van een onzorgvuldig overheidsoptreden indien de overheid met de door de kandidaten zelf aangehaalde titels en verdiensten geen rekening zou houden en deze naast zich neer zou leggen. De verwerende partij kon met de door de benoemde kandidaat ingeroepen ervaring met verschillende resultaatgebieden uit de functiebeschrijving wel degelijk rekening houden en mocht er ook van uitgaan dat die reëel is. Nergens waren elementen voorhanden die dit tegenspraken of waaruit bleek dat deze manifest onjuist bleek te zijn. Evenmin slaagt verzoeker er in aan te tonen dat de door P. M. ingeroepen ervaring, en dus de daarop gebaseerde motivering van het directiecomité, manifest onjuist is.

In zijn inleidend verzoekschrift beperkt verzoeker zich namelijk tot het betwisten van één enkel element van deze ervaring van P. M., met name met betrekking tot het project “New Space”. Dit is slechts één overweging in de motivering van het directiecomité, waarmee nog niet wordt weerlegd dat de benoemde kandidaat wel degelijk ervaring heeft in meerdere resultaatgebieden. Bovendien beperkt verzoeker zich in zijn inleidend verzoekschrift met betrekking tot de rol van de benoemde kandidaat in het project “New Space” tot loutere beweringen als zou deze *“niet zo zijn ervaren door de entourage rondom [P. M.]”* zonder dat dit met concrete elementen wordt gestaafd. Verzoeker tracht die kritiek in zijn memorie van wederantwoord nog te staven aan de hand van een bij die memorie gevoegd stuk, namelijk een publicatie op het intranet met betrekking tot het New Space-project. Daargelaten de vaststelling dat het stuk dateert van 19 juli 2013 zodat verzoeker er kennis van had of kon hebben vooraleer hij zijn verzoekschrift heeft ingediend - en zelfs vooraleer hij zijn bezwaarschrift in de administratieve procedure heeft ingediend -, en het derhalve eerder had moeten bijbrengen, wordt daarmee de beoordeling die het directiecomité over de benoemde kandidaat heeft gedaan in verband met het project “New Space” in wezen niet ontkracht. In dit stuk wordt er immers gewag gemaakt van het feit dat

de projectverantwoordelijke K.V. voor het betrokken project zal samenwerken met P. M., wat strookt met de vaststelling van het directiecomité dat de benoemde kandidaat het project “New Space” coördineert, zij het dan dat dit in samenwerking met een andere persoon is gebeurd. Hetzelfde geldt voor verzoekers kritiek met betrekking tot die bepaalde resultaatgebieden waarvan P.M. in zijn deelnemingsformulier zelf heeft aangegeven dat zijn ervaring op dat vlak in de tijd gelimiteerd is, kan niet worden ontkend dat, alle rollen te samen genomen, het wel degelijk om een ervaring gaat die zich uitstrekt over meerdere jaren en in die zin dus bezwaarlijk als een “beperkte” ervaring kan worden bestempeld. Verzoeker tracht in zijn inleidend verzoekschrift ook zijn eigen verdiensten inzake catering aan te tonen doch daarmee weerlegt hij niet de vaststellingen die het directiecomité in dat verband ten opzichte van de benoemde kandidaat heeft gedaan, namelijk dat deze de Cel catering superviseert en ontkracht hij al evenmin de conclusie van het directiecomité dat deze kandidaat een ruimere ervaring heeft in meerdere resultaatgebieden.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de door het directiecomité aan P. M. toegedichte ruimere verdiensten op het vlak van de resultaatgebieden voor de te begeven functie niet correct zouden zijn weergegeven.

18. Uit de notulen van de vergadering van 25 november 2013 blijkt dat het directiecomité de kandidaturen ook heeft getoetst aan de generieke competenties uit het generiek competentieprofiel van de te begeven functie A3. In de eerste plaats ging het om een toetsing van wat door het directiecomité als “sleutelcompetenties” werd bestempeld en nadien werden ook nog “andere” generieke competenties getoetst. Met de toetsing van de zogenaamde “sleutelcompetenties” worden alle in het generiek competentieprofiel opgenomen “kerncompetenties” (namelijk “in team werken”, “servicegericht handelen”, “betrouwbaarheid tonen”, “zichzelf ontwikkelen” en “objectieven behalen”) -en dus de voor deze functie meest essentiële generieke competenties- beoordeeld en dit zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van P. M. Uit de bespreking door het directiecomité blijkt dat de benoemde kandidaat zich op dit vlak

onderscheidt van en uitsteekt boven verzoeker doordat de vijf kern- of sleutelcompetenties ten aanzien van eerstgenoemde uitsluitend positief beoordeeld werden. Ten aanzien van verzoeker werden wat de kerncompetenties “in team werken” en “servicegericht handelen” betreft, naast een aantal positieve vaststellingen toch ook een aantal minder positieve vaststellingen gedaan. Op het vlak van de generieke kerncompetenties is er wel degelijk een grondige vergelijking van de titels en verdiensten van de beide kandidaten gebeurd op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria, zijnde alle generieke kerncompetenties uit het generiek competentieprofiel. Hoewel misschien niet steeds expliciet alle “andere” generieke competenties (dan de sleutelcompetenties) worden besproken door het directiecomité, moet worden vastgesteld dat dit wel is gebeurd voor het merendeel ervan. Zo zijn bij de beoordeling van zowel de kandidatuur van verzoeker als deze van P. M. de volgende generieke competenties effectief en expliciet aan bod gekomen: “medewerkers ontwikkelen”, “adviseren”, “vernieuwen” “beslissen”, “beïnvloeden”, “respect tonen”, “zich aanpassen” en “organisatiebetrokkenheid” tonen. Uit deze vergelijking blijkt opnieuw dat ten aanzien van verzoeker naast verschillende positieve vaststellingen toch ook enkele minder positieve vaststellingen werden gedaan. Ten aanzien van de benoemde kandidaat daarentegen is de beoordeling van deze “andere” generieke competenties zeer positief, zonder dat één enkele negatieve vaststelling werd gedaan. Uit deze beoordeling van het directiecomité blijkt dan ook dat de benoemde kandidaat verzoeker overtreft op het vlak van deze “andere” generieke competenties.

19. Verzoeker verwijt het directiecomité voorts nog dat de in de functiebeschrijving opgenomen technische competenties in wezen te beperkt zijn voor de te begeven functie. De technische competenties die dan toch opgenomen zijn in de functiebeschrijving zijn volgens hem bij de beoordeling van de kandidaturen door het directiecomité bovendien niet aan bod gekomen en de kandidaten zijn volgens hem op dat vlak dus helemaal niet vergeleken geworden. Zoals hiervoor is gebleken komt het de verwerende partij toe om op grond van haar discretionaire bevoegdheid de (relevante) beoordelingscriteria te bepalen, te dezen

de (relevante) technische competenties die vereist zijn voor de te begeven functie. De Raad van State mag zich daarbij niet in de plaats stellen van de verwerende partij, doch kan, desgevraagd, enkel nagaan of de vastgestelde technische competenties in redelijkheid betrokken kunnen worden op de te begeven functie wat te dezen het geval is.

Uit het door verzoeker aangehaalde overzicht van de in de federale cartografie opgenomen functies van adviseur binnen het vakdomein Logistiek blijkt dat daarin naast de te begeven functie van Adviseur logistiek - coördinator (generiek) meer “gespecialiseerde” functies zijn opgenomen, namelijk deze van Adviseur aankopen - coördinator, Adviseur ondersteuning - coördinator, Adviseur overheidsopdrachten - coördinator en Adviseur gebouwen en materieel - coördinator). Het is niet onredelijk dat voor een “algemenere” - minder “gespecialiseerde”- functie als deze van Adviseur logistiek - coördinator (generiek) eerder beperktere/algemenere technische competenties worden vereist. Met andere woorden is het, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, niet onredelijk dat voor een dergelijke functie niet een meer gespecialiseerde kennis wordt vereist. De technische competenties die vereist worden in de functiebeschrijving van de functie van Adviseur logistiek - coördinator (generiek) kunnen dan ook bezwaarlijk als onredelijk worden bestempeld. Verzoekers argument in zijn laatste memorie (zie punt 14.) dat het naar zijn oordeel “niet abnormaal zou zijn” voor zulke functie technische competenties zoals gebouwtechnieken, materialen, boekhouden, burgerlijk recht, handelsrecht, verzekeringsrecht, preventie en veiligheid, informatica, ingenieurstechnieken te eisen en te vergelijken, overtuigt niet. Verzoeker geeft weliswaar blijk van een eigen feitelijke beoordeling ter zake, maar hij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij in verband met haar keuze voor door haar vereiste technische competenties voor deze vacante betrekking van Adviseur-logistiek - coördinator tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan.

Op grond van haar discretionaire bevoegdheid komt het de overheid ook toe het gewicht te bepalen dat aan de verschillende beoordelingscriteria moet worden gehecht. Uit het voorstel van het directiecomité van 25 november 2013 blijkt inderdaad dat bij de vergelijking van de kandidaten minder belang werd gehecht aan de technische competenties en meer belang aan de resultaatgebieden uit de functiebeschrijving en aan de generieke competenties uit het generiek competentieprofiel. Daargelaten de vaststelling dat die houding lijkt te sporen met de (beperkte) ruimte die aan deze technische competenties werd toegekend in de functiebeschrijving (in verhouding tot de resultaatgebieden en de generieke competenties), kan daaruit niet worden afgeleid dat aan de technische competenties geheel is voorbijgegaan. Zo wordt verzoeker in de notulen van 25 november 2013 onder meer beschreven als “veel meer een expert dan een *teambuilder*” wat impliciet verwijst naar een bagage aan technische kennis, zelfs al is het directiecomité daar in zijn voorstel niet expliciet of uitgebreid op ingegaan. Ook stelt het directiecomité dat verzoeker weliswaar servicegericht handelt, hoewel de adviezen “soms theoretisch blijven en minder operationeel toepasbaar” wat (impliciet) ook verwijst naar technische competenties. Desalniettemin, in zijn beoordeling van de kandidaten blijkt het directiecomité zich te hebben gefocust op het feit dat de functie vooral gericht is op het organiseren, coördineren en superviseren van logistieke activiteiten. Het is dan ook niet onredelijk dat het onderzoek van de kandidaturen voor een dergelijke functie die aldus wezenlijk kennis van logistieke hulpmiddelen vereist, zich daarop toespitst. In die zin zijn (ook) de technische competenties (die onder meer kennis van logistieke hulpmiddelen omvatten) wel degelijk aan bod gekomen. De vaststellingen die in dit verband door het directiecomité in hoofde van de benoemde kandidaat werden gedaan, worden niet weerlegd door verzoeker. Verzoeker beperkt er zich namelijk toe om zijn eigen technische competenties aan te tonen zonder daarbij aan te tonen dat hij zich daarin wezenlijk onderscheidt van de benoemde kandidaat.

Tot slot, dat het directiecomité bij de beoordeling van de kandidaten tijdens zijn vergadering van 25 november 2013 niet verder is ingegaan op de door verzoeker aangehaalde argumenten in verband met (te bereiken)

doelstellingen en visie op de functie, neemt niet weg dat wel degelijk een vergelijking is gebeurd op basis van objectieve, redelijke en pertinente beoordelingscriteria.

Conclusie is dat bezwaarlijk sprake kan zijn van een summiere en onvolledige vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten. Er heeft integendeel een zorgvuldige vergelijking van de titels en verdiensten plaatsgevonden, en dit op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria, zijnde de vooraf vastgelegde en in de functiebeschrijving opgenomen resultaatgebieden en de generieke kerncompetenties en andere generieke competenties uit het generiek competentieprofiel van de te begeven functie. Uit de lezing van het door het directiecomité op 25 november 2013 gedane gemotiveerde voorstel blijkt duidelijk waarom de benoemde kandidaat zich naar het oordeel van het Directiecomité onderscheidt van de andere kandidaten en waarom aan hem de voorkeur is gegeven.

20. In de mate verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog uiteenzet dat slechts sprake kan zijn van een geldige motivering wanneer de redenen worden uiteengezet waarom de niet-benoemde kandidaten niet werden weerhouden, moet worden opgemerkt dat inzake benoemingsbesluiten een positieve motivering volstaat. Uit het besluit zelf -of minstens uit de stukken waarnaar het besluit verwijst en waarvan de inhoud door de belanghebbenden, waaronder de teleurgestelde kandidaten, gekend moet kunnen zijn- moet kunnen blijken waarom de uiteindelijk benoemde de voorkeur gekregen heeft. De benoemende overheid moet aldus vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, maar niet waarom de andere kandidaten niet in aanmerking worden genomen. Een dergelijke positieve motivering moet wel afdoende zijn, hetgeen betekent dat op grond van de aangehaalde redenen uitgemaakt moet kunnen worden waarom precies aan de benoemde de voorkeur gegeven is. Een dergelijke positieve motivering wordt dan voor de teleurgestelde kandidaten de toetssteen die hen in staat moet stellen hun eigen aanspraken op de benoeming

tegen die van de benoemde af te wegen en op grond daarvan de deugdelijkheid van de motivering aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

21. Te dezen is aan de formele- en de materiële motiveringsplicht voldaan door de verwijzing in de bestreden beslissing naar het voorstel van het directiecomité van 25 november 2013, waaruit wel degelijk blijkt zoals hiervoor is uiteengezet waarom de voorkeur werd gegeven aan de benoemde kandidaat.

De argumenten die verzoeker in zijn laatste memorie doet gelden, wijzigen die analyse niet. In de mate verzoeker in zijn memorie van antwoord en in zijn laatste memorie vraagt om bepaalde stukken uit het debat te weren, kan daarop niet worden ingegaan. Met uitzondering van het ministerieel besluit van 7 maart 2005 dat aanvankelijk geen deel uitmaakte van het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier doch niet wordt geweerd om de onder de punten 4 tot 6 uiteengezette redenen, betreft het stukken die van meet af aan door de verwerende partij bij het door haar neergelegde administratief dossier zijn gevoegd, en - anders dan de verzoeker beweert - geen “nieuwe” stukken.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig september tweeduizend zestien, door de Raad van State,
XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques